

Op 4 oktober vorig jaar ging de ontdekgroep weer van start. Het werd een kennismakingsavond op die vierde oktober. Een avond ook waarop we samen hebben gebrainstormd over mogelijke onderwerpen, want Kim en ik hadden besloten om niet met kant-en-klare studies te gaan werken, maar zelf studies te gaan maken. En dat is tot nu toe erg goed bevallen. Doordat we de studies zelf maken ligt het materiaal dichter bij ons hart. Bovendien hebben we gemerkt dat God op deze manier meer mogelijkheden krijgt om ons te leiden, zowel tijdens de voorbereiding als op de avonden zelf. En ook ons vertrouwen op God is gegroeid. We moesten wel steeds op Hem vertrouwen, want waar komt onze inspiratie vandaan...? Op het moment dat ik dit schrijf heeft de kennismakingsavond inmiddels vijf maal een vervolg gezien. Stuk voor stuk succesvolle vervolgstapen. Niet altijd zozeer in termen van opkomst, want soms was de groep best klein. Maar elke keer waren er mooie discussies en had iedereen die erbij was (inclusief Kim en mijzelf) baat bij de avond. We gingen anders weg dan we gekomen waren.

Wat nu volgt is een verslag van de eerste twee avonden waarin we het hele evangelie hebben uitgelegd, in een notedop.

Eerste avond: Vervreemd van God / Gods belofte

Is de mens van nature goed of slecht?

Meteen maar goed van start gaan met een pittige vraag: "Is de mens van nature goed of slecht?" Als je de veroorzaker wil zijn van een eindeloze discussie is deze vraag waarschijnlijk wel een goede poging daartoe, maar toch stellen we de vraag. Terecht wordt opgemerkt dat deze vraag onmogelijk te beantwoorden is zonder de begrippen "goed" en "slecht" te definiëren. Want zijn "goed" en "slecht" eigenlijk wel objectieve begrippen? Wat de een goed noemt, noemt de ander misschien wel slecht. We zoeken dus eigenlijk

naar iets waarvan het zeer aangenaam is dat het door ieder volk en in iedere cultuur als goed gezien wordt.

We worden het eens dat respect hieraan voldoet. Het lijkt zeer aangenaam dat ieder mens gerespecteerd wil worden om wie hij of zij is. Toch zijn we nog niet direct tevreden met dat antwoord. Misschien is er nog wel iets hogers dan dat te verzinnen. Liefde lijkt in eerste instantie niet te voldoen. Liefde veroorzaakt immers vaak problemen tussen mensen en is in veel omgangsvormen wellicht wat overdreven. Stel je voor, liefde voelen voor de docent waar je 's maandags college van hebt; de gedacht alleen al! Maar wat is liefde dan eigenlijk? Is het dat dromerige gevoel voor die ontzettend leuke jongen of meid? Is het altijd maar leuk en aardig tegen elkaar doen? Is het die man die zijn ex maar blijft achtervolgen omdat 'ie haar niet uit z'n hoofd kan zetten? Kor. 13 geeft ons een prachtig antwoord op de vraag wat liefde is. Liefde is gericht op de ander. Het heeft constant het beste voor met de ander. Het cijfert zichzelf weg. Echte liefde is heel anders dan we ons vaak voorstellen. Liefde kan soms betekenen dat je heel hard voor iemand moet zijn, als dat in diens belang is. En zo worden we het in tweede instantie toch eens dat echte liefde ook voldoet aan het begrip "goed" en dat het in wezen het begrip "goed" zelfs beter benadert dan respect, want respect is eigenlijk slechts een onderdeel van liefde. Immers, ik kan iemand best respecteren zonder die persoon lief te hebben, maar als ik iemand lief heb dan zal ik die persoon ook altijd respecteren.

Zo komen we dan tot de conclusie dat liefde goed is en gebrek aan liefde of de afwezigheid van liefde slecht. Een mooie conclusie, ook in het licht van de bijbel waar staat dat God goed is (Matt. 19:17) en dat God liefde is (1 Joh. 4:8). Maar de mens, is die van nature nu goed of slecht?

In den beginne...

Om deze vraag te kunnen beantwoorden

is het belangrijk om in te zien dat er een verschil is tussen de daden van een mens en de mens zelf. God maakt dat onderscheid ook want Hij haat de zonde maar houdt van de mens. De bijbel vertelt ons dat God op de zesde dag de mens maakte en dat Hij de mens maakte naar zijn beeld (Gen. 1:26-27). Vanwege dat feit lijkt het gerechtvaardigd om te concluderen dat de mens oorspronkelijk goed geschapen is. Immers, zou het beeld van iemand die goed is slecht zijn? De daden van de mens op het moment dat hij geschapen werd zijn goed noch slecht. In dat opzicht was de mens nog een onbeschreven blad, want hij had nog geen daden verricht, maar de keuze tot het doen van goede en slechte daden was vanaf het begin aanwezig in de vorm van de boom der kennis van goed en kwaad (Gen. 2:16-17).

De zondeval

Het duurde niet lang of de mens ging de fout in door te eten van de verboden boom (Gen. 3:6). De zonde was daarmee geboren en de gevolgen waren verstrekkend. De mens werd verdreven uit de Hof van Eden (Gen. 3:23-24) waardoor er een voor de mens onoverbrugbare kloof ontstond tussen hem en God. Een vreselijk gevolg van die ene misstap, maar God kon gewoonweg niet anders. Als God deze zonde door de vingers had gezien was Hij in wezen medeplichtig geworden aan die zonde. Hij had de zonde dan bij Zichzelf toegelaten en was dan dus eigenlijk Zelf tot zonde vervallen. Een ander gevolg van de verdrijving uit de Hof van Eden was dat de toegang tot de boom des levens werd afgesloten (Gen. 3:24) en de mens gedoemd was te sterven en verloren te gaan.

De mens nu

De eerste mens was van nature goed, maar hoe zit dat met de mensen die zijn geboren na de zondeval? De bijbel zegt dat iedereen die na de zondeval is geboren verstoten is van Gods heerlijkheid (Rom. 3:23) en dat ieder mens gezondigd heeft (Rom. 5:12). Verder heeft ieder mens bij zijn geboorte al de straf op de zonde meegekregen, want iedereen wordt sterfelijk geboren. Daardoor lijkt het gerechtvaardigd om te zeggen dat de mens na de zondeval van nature

slecht is. De mens is na de zondeval dus in een zeer hachelijke situatie terecht gekomen.

De belofte

Toch is de situatie van de mens niet hopeloos, want God heeft een reddingsplan voor de mens. De eerste aanwijzing voor dat reddingsplan vinden we al direct daar waar God de mens uit de Hof van Eden verdrijft. Want nadat de mens de Hof van Eden verlaten heeft wordt de Hof van Eden niet vernietigd, maar bewaakt zodat de mens er geen toegang meer toe heeft. De Hof van Eden bestaat dus nog steeds. Maar waarom? In het laatste hoofdstuk van de bijbel vinden we het antwoord op deze vraag (Op. 22:1-5): ooit komen we terug in de Hof van Eden en zullen we herenigd worden met God.

Tweede avond: De terugweg naar God

Sorry God!

Ook deze keer beginnen we de avond pittig: "Er zit een kloof tussen God en mens en daardoor zijn we ten dode opgeschreven. Hoe gaan we dat goedmaken?" Na enig nadenken wordt er geopperd dat oprecht spijt betuigen wellicht de oplossing biedt en dat daardoor de kloof gedicht kan worden. Het is zeker waar dat God belang hecht aan oprechte spijt, maar het kan de kloof tussen God en mens niet dichten, want oprechte spijt maakt de zonden die tussen God en mens in zijn komen te staan niet ongedaan. Ook in ons eigen rechtstelsel leidt spijtbetuiging van een misdadiger niet tot vrijspraak. Hij zal alsnog zijn straf moeten ondergaan. Bij God is dat niet anders.

Goed leven

Een andere oplossing die wordt aangedragen is om vanaf nu zo te gaan leven als God dat wil. Ook van deze oplossing kan gezegd worden dat God er blij mee zal zijn, maar het is wederom niet voldoende om de kloof tussen God en mens te dichten. God vraagt immers van ons dat we ons gehele leven naar zijn wil leven en niet slechts een deel daarvan. Onze misstappen uit het verleden worden niet goedgeemaakt doordat

we vanaf nu goed gaan leven. Eén zonde in het leven van Adam en Eva vernietigde het leven dat ze hadden in het paradijs. Hoe zou God dan nu ooit een gedeeltelijk goed geleefd leven kunnen accepteren als terugweg naar Hem? De realiteit is dat de mens niet is staat is om de onstane kloof te overbruggen. God zal dat moeten doen.

Zand erover

Daarom wordt geopperd dat God ons zou kunnen vergeven. God is immers liefdevol en genadig en het zou zeer nobel van Hem zijn om ons onze zonden kwijt te schelden. Zelfs mensen zien wel eens dingen van elkaar door de vingers zonder dat er gestraft wordt. Toch wijst de praktijk uit dat God ons niet zondermeer vergeeft. Anders waren Adam en Eva niet direct uit het paradijs gezet en had de mens er wellicht nu nog steeds geleefd. Er moet dus blijkbaar een straf volgen op de zonde, maar waarom?

In Joh. 8:3-11 brengen de schriftgeleerden en Farizeeën een vrouw bij Jezus die op heterdaad betrapt is op overspel. Volgens de wet dient zo'n vrouw gestenigd te worden. Ze vragen Jezus of Hij het daarmee eens is, maar tot hun grote verbazing antwoordt Hij: "Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar." Daarop druipen de schriftgeleerden en Farizeeën één voor één af. Dit verhaal laat heel duidelijk zien waarom het ons als mensen past om elkaar te vergeven. Niemand van ons is zonder zonden en daarom moeten we niet oordelen, maar juist vergeven. Eens zouden we zelf ook wel eens die vergevingsgezindheid van een ander nodig kunnen hebben. Maar ten opzichte van God is het anders. Hij heeft nooit gezondigd en daarom is Hij als enige gerechtigd om te oordelen. Een andere reden dat God nooit een zonde zal gedogen of door de vingers zal zien is dat Hij daarmee in wezen de zonde goedkeurt. God kan de zonde gewoonweg niet verdragen en daarom volgt op de zonde onherroepelijk een straf.

Jezus

Maar zoals eerder gezegd is God liefdevol en genadig. En dat heeft Hij ons op een geweldige wijze bewezen. Niet door de straf op de zonde achterwege te laten maar door de straf

die wij verdienen Zelf te dragen. Jezus Christus, de Zoon van God, kwam naar de aarde om als kwetsbaar mens onder ons te leven en te sterven aan een houten kruis, als een zware misdadiger. Door deze daad heeft Jezus voor eens en voor altijd afgerekend met de zonde en met de straf op de zonde. Geen enkel mens had dit kunnen doen, want wie veroordeeld is tot de doodstraf kan de doodstraf van een ander niet dragen. We hebben immers maar een leven om te geven. Maar Jezus was onschuldig en had geen straf verdiend en daardoor kon Hij de doodstraf die wij verdiend hadden op Zich nemen en ons aan deze straf laten ontkomen.

De keuze

Toch is het geen vanzelfsprekendheid dat nu ieder mens aan de dood is ontkomen. Zeker, het offer van Jezus staat. Daar kan niets of niemand meer iets aan veranderen. En het offer is volbracht voor ieder mens. Maar niet zondermeer. Er wordt van ons iets verwacht. Een mens kan alleen door het offer van Jezus worden gered van de dood als hij zijn zonden aan God belijdt en bereid is te erkennen dat hij zelf niet in staat is om de kloof tussen hem en God te dichten, maar dat hij daar het offer van Jezus voor nodig heeft. In wezen dient ieder mens dus zijn morele faillissement te ondertekenen. Daarnaast dient ieder mens de leiding over zijn leven af te staan aan God en Hem gehoorzaam te worden. Niemand wordt door God verplicht om dit te doen. Het is een vrijwillige keuze waarvoor ieder mens gesteld wordt. Maar voor eenieder die besluit deze stap te zetten geldt dat God hem zijn zonden zal vergeven en hem het eeuwige leven zal schenken.

Tot besluit

In de afgelopen twee avonden hebben we gezien hoe God een wereld scheidt die zeer goed is met daarop mensen die zijn geschapen naar Gods beeld. We hebben gezien hoe de mens breekt met God en hoe een voor de mens onoverbrugbare kloof tussen hem en God ontstaat. De mens is gedoemd te sterven. Maar God heeft een reddingsplan voor de mens dat gestalte krijgt in de Persoon van Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon. Door Jezus' offer en Gods leiding over ons

leven te accepteren worden we gered van de dood en kan God ons het eeuwige leven in zijn nabijheid geven. Wil je Jezus' offer accepteren? En wil je Gods leiding over je leven accepteren? Het is ieders eigen vrije keuze, maar eens zal iedereen die keuze moeten maken. Wat houdt je nog tegen...?

Andere onderwerpen van de ontdekgroep tot nu toe:

1. Het karakter van God. (derde avond)
2. Wie is de Heilige Geest? (vierde avond)
3. Wat houdt christen-zijn in? (vijfde avond)

Erik Stobbelaar